

הלכות שבת סימן ט"ז ש"י

י שם בגמרא קמ"ג
א שבת ק"מ ב שם
מ"ט ג שם כ"ה
ופשטו ד' כ"ט כ"ה
ופשטו ה' כ"ט כ"ה
שם ו' כ"ט כ"ה
וה"ש ו' כ"ט כ"ה

בשבת מותר להטות ולנער בשבת ולא אסרו אלא במניחם ע"ד שישארו שם (ו) כל השבת. הנה
(בג) ולא (ז) אשילו ניטל האיסור משם אסור לנטל הכלי דמאחר שנעשה ביום לדבר האסור למקום
השבת (ח) אסור כל השבת כולם (כד) וכן בכל מוקפה וכן איתא לקמן סימן ש"י. אם אדם הניח (כה) דבר
מוקפה על של חצירו (כו) לא אמרינן שנעשה ביום לדבר האסור דאין אדם אוסר על (ט) חצירו (כו) שלא
מדעתו (ח"י): ה' (כה) 'הא דלא שרי אלא להטות ולנער דוקא בצירוף לגוף החבית והכר אבל אם
צריך למקום החבית והכר (כט) ולא הספיק לו ההטייה והניעור (י) יכול לטלחם עם האבן ועם המעות
שעליהם לפנות מקומם. (וקן הוא לקמן סי' ש"י):

ש"י דיני מוקצה בשבת. ובו ט' סעיפים:

א (א) (א) אע"פ שתולין בו דנים * אע"פ שהוא מאוס מותר לטלחו דקי"ל במוקצה מחמת מיאוס
כרבי שמעון דשרי: ב (ב) באין שום אוכל (ג) תלוש הראוי לאכילה מוקצה לשבת דתמרים
ושקדים ושאר פירות העומדים (ד) לסחורה מותר לאכול מהם בשבת (ה) גופאי' חטים שזרעם
(ו) בקרקע ועדיין (ז) לא השרישו (ח) וביצים שתחת התרנגולת מותר לטלחן ידון תמרים הלקושים
(ט) קודם בישולן וכונסין אותם בסלים והם מתבשלים מאליהן מותר לאכול מהם קודם בישולן אבל
גרוגרות וצמקים שמניחים אותם (י) במוקצה ליבשן אסורין בשבת משום מוקצה שהן מסריחות
קודם שיתבישו דכיון שיודע שיסריחו הסיח דעתו מהם ייביון דאיכא תרתי דחינהו בידים ולא חזו

באר היטב

המפה שעל השלחן יש לאסור לנטל המפה ההיא בכל השבת ולא
שמענו ולא ראינו שום אדם נוהר בזה וז"ל ע"ז ע"ט: (ט) חצירו.
ואם עשה לטות חצירו וכן להסתפק דמסתמא ניחא ליה עמ"ל:
(י) יכול. היינו כבוצה: (ח) ע"ן. ע"י. ש"י ש"ח טע"ו:

בשבת ואח"כ שכתב מיקרי שוכח מהר"י סי' קל"ג: (ו) כל השבת.
ובמקום פסידא יש לסמוך ע"ז ב"ח: (ז) אשילו. זה קאי גם אדעה
רשונה דאשילו לא הניחו אלא לכניסת שבת ונטלו אח"כ אסור כל
השבת ע"ו: (ח) אסור. לט"ו כשמעמדין המטורה עם הנרות על

משנה ברורה

סיהיה מונח עליו כל היום עד חיזה זמן קודם שקיעת החמה ואח"כ
לסלקם ג"כ לא מקרי בסים לדיריה ואם נמלך אח"כ לסלק המוקצה
מקודם מותר לנער דכיון דאיוו על כל יום השבת לא חל שם בסיים
מ"מ אסור הכלי כל השבת (כד) וכן בכל מוקפה. כגון גרוגרות
והמוקים שתייבשו בשבת ונטעו ראויים לאכילה אס"ה הוו מוקפה לכל השבת כיון דאתקלף לביה"ש: (כה) דבר מוקפה וכו'. ואשילו
(כו) אם הדבר מוקפה הוא ג"כ של חצירו: (בג) לא אמרינן וכו'. היינו דמותר לנטל הכלי (ג) כשצריך לה אחר שניער המוקפה ממנה:
(בט) שלא מדעתו. אך אם עשה כן לטובת חצירו וזמן הסתם ניחא ליה בזה כגון שנטל ראובן כלי והעמידו מבע"י תחת הרב בנית
שמעון כדי שישול הרב לתוכו ולא תהיה דליקה ונפל הרב לתוכו (לא) קודם ביה"ש והיה בתוכו עד אחר ביה"ש נעשית הכלי בסיים
להרר ואסור לפעולה כל השבת אף לאחר שנסתלק הרב (לכ) כ"כ הרבה אחרונים וזכ"ה מלמד דאם היה בדעתו לסלק אח"כ
המוקפה בשבת נוכל לנרף בזה דעת הי"א הנ"ל דבזה לא מקרי בסיים כלל: (כח) הא דלא שרי וכו'. אשוכח קאי דבמניח הרי
החבית גופא נעשית בסיים ומוקפה הוא: (כט) ולא הספיק לו וכו'. דלר"ד שיהיה לו אוחז המקום פנוי לגמרי:

באור הלכה

* אי"פ שהוא מאוס מותר לנטלו. ש"י כפמ"ג שמתפק אם דוקא לנרף
גופו או מקומו או אשילו ממנה לל ועיין מה שכתבנו לעיל בס"י

(א) ע"ן וכו'. ע"ן זה (א) הוי כלי כיון שמוחד לתלות דמים אלא משום דמאיס דריחו רע הוי לר' יהודה מוקפה מחמת מיאוס
ואין קי"ל כר"ש דשרי: (ב) אין שום אוכל וכו'. דכדבר שאינו אוכל (ב) אף לר"ש יש מוקפה לפעמים כגון מוקפה מחמת
חסרון כים וכמ"ש בסיומן ש"ח ס"א (ג) וכן דבדר שאינו כלי כגון משות וזרורות ואכנים וכיו"ב: (ג) תלוש. דכדבר שהיה מחובר
מבע"י ג"כ לכו"ע הוי מוקפה שאין דעתו עליו מחמתו ועיין בב"י: (ד) לסחורה. דאע"י דעומדים לסחורה (ד) דעתו עליהם לאכול
מהם כשייבשו: (ה) ואשילו חסין שזרעו וכו'. וביצים וכו'. ר"ל דאע"י (ה) דדחינהו בידים מלהשתמש בהן מ"מ כיון דחזיין ללקטן
ולאכול לא הוו מוקפה דלכשייבשו מוקפה כשיין שני פרטים דחינהו בידים ולא חזו וכמ"כ בסיומן: (ו) בקרקע. ועיין
במחזיקי שכתב דדוקא כשלא היו הורעים עדיין מכוסין בעפר ועיין לקמן בסיומן ש"ח ס"ה ובמ"ב שם ס"ק כ"ז: (ז) לא
השרישו. דאי השרישו (ז) היה חייב משום עוקר דבר מגידולו: (ח) וביצים שתחת התרנגולת. ר"ל שבושביס התרנגולת על
הביצים מבע"י (ז) כדי לגדל אפרוחים: (ט) קודם בישולן. דאשילו כשהכניסו בסלים (ח) עדיין איכא דלחיל להו הכי משא"ל בגרוגרות
ומוקין שסביבתן ליבשן ונאחרו מעט שוב אין ראויין לאכילה עד שיתייבשו ובודאי הסיים דעתו מהם. איתא בגמרא דדוקא גרוגרות
ומוקין (ט) אכל שארי פירות שהעלה לנג ליבשן אין בהם משום מוקפה דהם חזיין לאכילה אף קודם שיתייבשו: (י) במוקפה. רחבה
שחצורי הכמים קרי מוקפה. ואשילו היה אוכל מן הענבים עד שחשכה והחזיר והאיתן במוקפה או העען לנג ליבשן לעשות אותן
מוקין

שער הציון

(כט) כגמ"ז ופשוט: (ג) דלגים אף היטור אסור וכמ"ס למעלה בפני חבית: (ל) הגמ"ז דלגים לא נעשית בסיים לכל השבת כולם: (ב) מ"א ופסחיקוהו
קמ"ט ופגמ"ו והח"א: (א) לכת"ס ופ"א: (ב) ב"י והגמ"א: (ג) הניל: (ד) תוס' ופ"א: (ה) גמרא: (ו) הגמ"א ופ"א: (ז) מ"א ופ"א: (ח) רש"י
ב"ה דף מ' ע"ב: (ט) ויבואו זה קמ"ז ופ"א: